

పట్టణానికి పదిమైళ్ళ దూరంలో వుండడం వల్ల ఆ దేవాలయానికి అధికార్లు, రాజకీయ నాయకుల తాకిడి కొట్టొచ్చినట్టు కనిపిస్తుంది. ఎవరోచ్చినా అట్టహాసం చేయక తప్పదు...

ఎగ్జిక్యూటివ్ ఆఫీసర్ ఉడయవర్లుకి ఇంతదాకా ఏ బాదరబందీలు లేకుండా గడిచిపోయింది. కాని, ప్రమోషన్ పేరుతో ఈ దేవాలయానికి వచ్చిన ఉడయవర్లుకి కొత్త చిక్కులు వచ్చిపడ్డాయి.

కొక్కొక్క

కె.కె. రఘునందన్

రోజూ ఉదయం మొదలు ఎవరో ఒకరు ఫోన్ చేయడం... ఏవేవో చచ్చు ప్రశ్నలు వేయడం... ప్రసాదం కె.జి. ఎంత? ముందుగా ఆర్డరివ్వాలా? దేవాలయం ఏ రోజుల్లో ఖాళీగా వుంటుంది? కొప్పు టెక్నెట్టు ఎంత? అని ఈమధ్య ఫోన్ల దాడి మరి ఎక్కువైంది.

ఏదో ఓ కార్యాలయం నుంచో, ఏదో పార్టీ తరపువాళ్ళనుంచో, మంత్రుల పి.ఎల్ దగ్గర్నుంచో, వాళ్ళ రాకను తెలియజేస్తూ, తమకి ఘనస్వాగతం పలకాలని... ప్రసాదాలు భోగ్యంగా వండాలనీను...

మరికొందరేమో చెప్పాపెట్టుకుండా వలసపక్షుల్లా వాలిపోవడం కూడా మామూలైపోయింది.

ఉడయవర్లు వచ్చాక జరుగుతున్న శ్రీరామనవమి ఉత్సవాలు ఇవే..! నవమాసాలు మోసే తల్లిలా భరించాల్సిందే ఈ తొమ్మిది రోజులూను.

ఈ ప్రాంతం కొత్త ఉడయవర్లుకి. ఎవరితో ఎలా మసలుకోవాలో తెలీదు. ఊరి ఆనవాయితీలు అడిగి తెలుసుకోవాలని గుమాస్తా అప్పలాచార్యులను పిలిపించాడు.

అతగాడు అప్పుడే పోటుశాల నుంచి పళ్ళు పట పటలాడించుంటూ వచ్చి - "ఆ పట్టాభికి ఎంత తిమ్మిరిగా వుందని? అర్చకస్వామి గోవిందాచార్యు

లతో మాట్లాడే పద్ధతేనా? తాలింపు చెడగొడ్తున్నావని అంటే. తప్పా! భక్తులు ఉమ్మేయరూ! ఛఛ!!" అన్నాడు.

"పట్టాభి కుర్రాడు కదా! ఉడుకురక్తం... నే చూసుకుంటానైండి. ఇంతకీ నవమికి ఎవరెవరు వస్తారో ఓ లిస్టు రాసుకుందాం... ప్రసాదాలు ఏమాత్రం వుండాలో కూడా ఎస్టిమేషన్ వేసుకుంటే బావుంటుంది" అన్నాడు ఉడయవర్లు అప్పలాచార్యులు కూర్చున్నాక.

తన గత అనుభవాలు దృష్టిలో పెట్టుకుని వివరాలు అందించాడు అప్పలాచార్యులు.

ఈలోగా అక్కడికి చేపాటి కర్ర సాయంతో వేంచేశారు స్థానాచార్యులు వైకుంఠంగారు. ఆ ఆలయంతో

అరవయ్యేళ్ళ అనుబంధం వున్న ఆయన ఆనుపానులు తెలిసిన మనిషి.

వైకుంఠం గారలా కూర్చోగానే ఫోన్ గణగణమన్నది. అప్పలాచార్యులు ఫోన్ అందుకుని 'మీతోనే మాట్లాడతారట...' అని ఇ.వో. గారికి అందించాడు.

ఓ నిముషం మాట్లాడేసరికి ఉడయవర్లుకి ముచ్చెమటలు పట్టేశాయి.

"ఎందుకండీ! హైరానా పడిపోతున్నారు. ఇంతకీ ఏమైందని!" ఆయన అవస్థ గమనించి వైకుంఠం గారడిగారు.

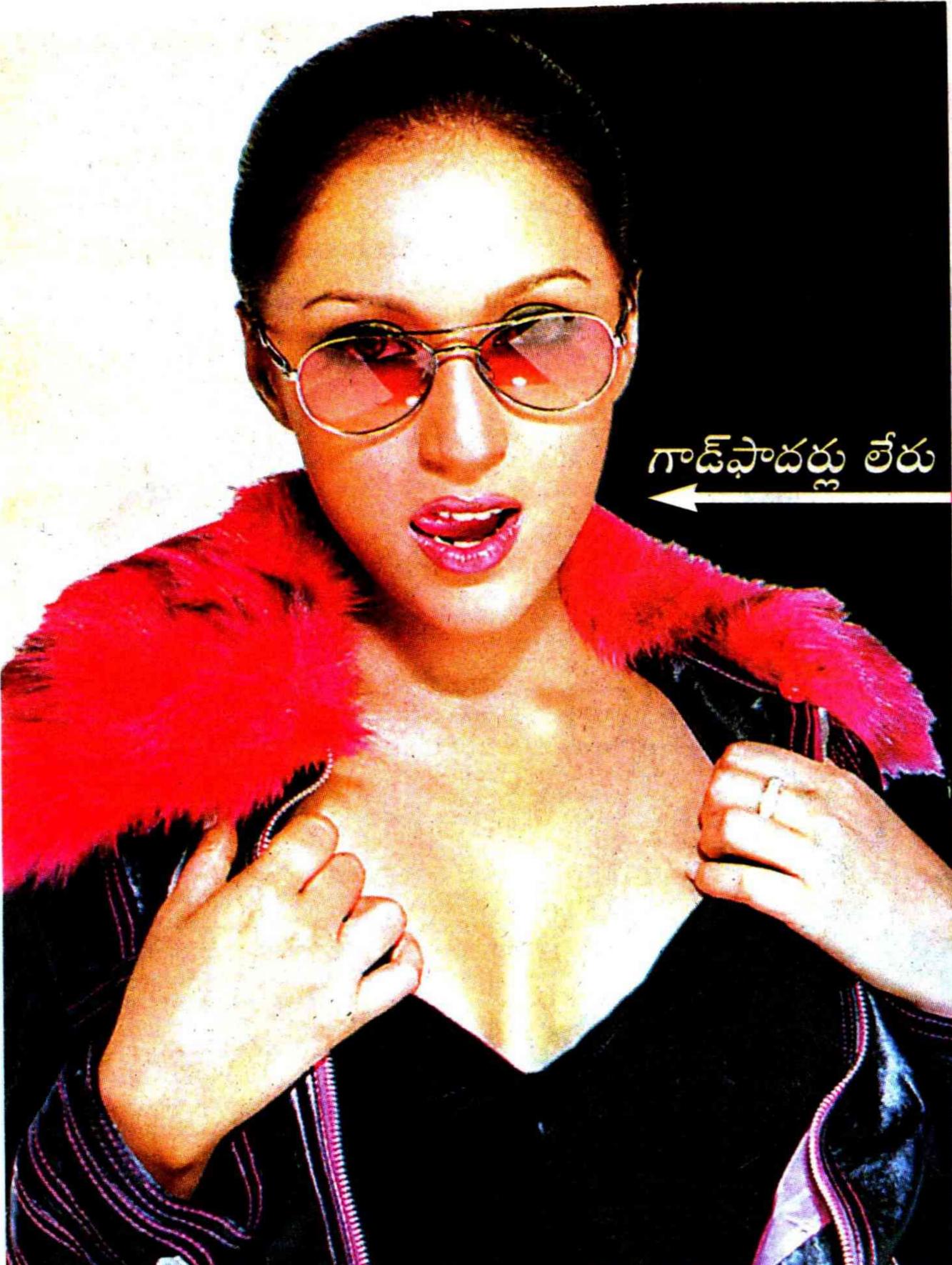
"కలెక్టర్ రాస్తున్నాడండీ... ఆఫీసు వాళ్ళు ఫోన్ కొట్టారు. అది కూడా ఈ తొమ్మిది రోజుల్లో ఏదో ఓరోజున..." కంగారంతా ఉడయవర్లు మొహం మీద తచ్చాడుతోంది.

దానికి నవ్వేసి - "ఓస్! దీనికి అంత కంగారెండు కండీ... ఎలాగూ అటువంటి పెద్ద అధికార్లకి పూర్ణ కుంభ స్వాగతం పలకడం, ఆలయ మర్యాదలు చేయడం, ముఖస్తుతికి నాలుగు మాటలాడటం... అంతే కదా!" అనేశారు వైకుంఠంగారు తేలిగా.

"అలా తీసిపారేయకండి. ఈ కలెక్టర్ కుర్రాట్ట. ఎవరి మాటలు వినట్ట. ఏమాత్రం లోటుపాట్లొచ్చినా సస్పెండ్ చేసిపారేస్తాట్ట" గింజుకున్నాడు ఉడయవర్లు.

"నా అనుభవంలో ఎంతోమంది కలెక్టర్లను చూశాను. మన వైదిక స్వాముల రీతిరివాజులను ఎవ రాక్షేపించగలరని. ఇంక ఆఫీసు సైడంటారా? చెక్ చేసుకోవడానికి మీరేం తప్పుగా నడిస్తే కదా. నేనెలా తేనెలు కురిపిస్తానో చూద్దూ..." అని వైకుంఠం గారిచ్చిన ధైర్యంతో ఉడయవర్లు చల్లబడ్డాడు.

"కలెక్టర్ సరే... ఇక రాజకీయ నాయకులు వస్తేనే మహా ఒత్తిడి. పూర్ణకుంభంతో స్వాగతం పలకాలం

గాడ్ఫాదర్లు లేరు

సవేతా సాల్వే టీవీ రంగంలో సెక్స్ బాంబ్. ఎవర్ని లెక్కచేసే రకం కాదు. 'కిట్టి పార్టీ, లిప్ స్టిక్' సీరియల్స్ తో పేరు తెచ్చుకున్న సవేతా తన బాయ్ ఫ్రెండ్ తో కలిసి వుంటోంది. పెళ్ళి గిళ్ళి అనేవి పాతమాటలు. రాబోవు రోజుల్లో 'లివింగ్ టుగెదర్' జంటలే ఎక్కువగా వుంటాయని అంటోంది. బుల్లితెరపై ఎక్స్ పోజింగ్ కి ఏమాత్రం వెనుకాడని సవేతా ప్రస్తుతం సినిమా ఛాన్సెలకోసం ప్రయత్నిస్తూ వుంది. సవేతాకెవరూ గాడ్ఫాదర్లు లేరట. అందుకే సినిమా అవకాశాలు రావడం లేదంటోంది.

“ఆరోజుల్లో ముడిపెట్టకండి స్వామీ! ఇప్పుడు ప్రతివాడు ఎవడికివాడే రాజు” వ్యంగ్య బాణం విసిరాడు అప్పలాచార్యులు.

“అడియేన్ దాసోహం...!!” పట్టి తిరుమణితో ఎదురైన శాల్మీని చూసి అటుతిరిగారు వైకుంఠం గారు.

ఎవరన్నట్లు చూసిన ఉడయవర్లుకి - “వైకుంఠం గారి శిష్యుడు దాసు. ప్రతిఏటా కంచినుంచి వచ్చి మన స్వామిని దర్శించుకుంటాడు” అన్నాడు గోవిందాచార్యులు.

శిష్యుడు దాసుతో గర్భగుడి వైపు కదిలారు వైకుంఠం గారు.

అప్పుడే ఫోన్ గణగణమంటూ...

ఈసారి ఉడయవర్లు ఎత్తాడు. మరెవరో కాదు. ఎంపిగారి పి.ఎ. నవమి ఆహ్వానం అందిందని, ఎం.పి. గుడికి రాగానే పూర్ణకుంభంతో ఘనస్వాగతం పలకాలని, పూజాదికాలు భారీగా జరపాలని ఆర్డర్ శాడు. ఏరోజు వచ్చేది చెప్పలేడంట. చక్కెర పొంగలంటే మహాప్రీతిట. జీడివలుకులు దండిగా వేసి బెల్లంతో వండాలని చెప్పాడు.

తలపట్టుకున్నాడు ఉడయవర్లు.

“ఎవరు సార్!” అడిగాడు అప్పలాచార్యులు.

చెప్పాడు ఉడయవర్లు.

“అప్పుడే ఏం చూశారు. ముందుంది ముసళ్ళ పండుగ” అనేసి మాడువాసన తగిలి పట్టాభిని కేకలే యడానికి పోటుశాల వైపు కదిలాడు అప్పలాచార్యులు.

మరోక్షణంలో మరల ఫోన్... భయంగానే ఎత్తాడు ఉడయవర్లు. ఇంటికి వచ్చేటప్పుడు చిట్టి గారెలు తెమ్మంటూ భార్యనుంచి ఫోన్.

ఉస్సురంటూ నిట్టూర్చాడు.

***

“చిట్టిగారెలు చాలా బాగున్నాయండీ. అన్నట్లు మీకో విషయం. మా అన్నయ్యకు జిల్లా అటవీ శాఖాధికారిగా ప్రమోషన్ వచ్చింది. వాడికి ధైవభక్తి అంతాయితా కాదు. మన గుడికి వస్తాడట..” అంది చిట్టి గారెలు కరకర నమిలి తింటున్న సోమదేవమ్మ.

“తప్పకుండా రమ్మను. దగ్గరుండి ధైవదర్శనం చేయిస్తాను” అన్నాడు ఉడయవర్లు భార్యతో.

“ఆ సమయంలో మా అన్నయ్య కోరిక కూడా మీరు తీర్చాలి” అభ్యర్థనగా అన్నది సోమదేవమ్మ.

“మీ అన్నయ్య కోరికా? అదేమిటో?” చిత్రంగా.

టారు. వరివేట్టాలు చుట్టాలంటారు. పల్లకిలో ఎదురు సన్నాహాలొకటి. తెలివిమీరిపోయారు. మంది, మార్పలమంతటికీ ప్రసాదాలు ప్యాకింగ్ చేయమంటూ దబాయిస్తారు. హుండీలో వేసింది మాత్రం హుళక్కి, పైగా టిక్కెట్ ప్రీ” మహా అక్కసుగా అన్నాడు అప్పలాచార్యులు.

ఈ ఊపుతాపులేవీ ఉడయవర్లుకింతదాకా అనుభవంలోకి రాలేదు. గతంలో ఇ.వో. శర్మ ఎలా వేగేవాడో అర్థంకాలేదు.

ఆలయ మర్యాదల విషయంలో సంపూర్ణిగా వివరణ ఇచ్చారు వైకుంఠం గారు. “వంశపారంపర్య ధర్మ కర్తలకీ, మహారాజ కుటుంబాలకీ తప్ప మరెవరికీ పూర్ణకుంభ స్వాగతానికి అర్హత లేదు. అయితే ఈ ఆనవాయితీ కూడా ఆధునిక పోకడలకి దారితీసి మంత్రి వర్యులకీ, ఉన్నతాధికార్లకీ అవకాశమిచ్చింది.”

“ఈమధ్యన ప్రతివాడికి యిదో హాబీ అయిపోయింది. ముందో ఫోన్ కొట్టడం, లేదా ఎవడినో పంపడం...భవ” విసుక్కున్నాడు అప్పలాచార్యులు.

ప్రధానాచార్యులు గోవిందాచార్యులు ఇదంతా విని

కల్పించుకుని “సందర్భం వచ్చింది కాబట్టి చెబుతున్నాను. మొన్నామధ్య ఓ ఛోటా నాయకుడొచ్చి మా దొరగారు వస్తున్నారు. వారికి ఎదురు రావటానికి ... అదేంటో కుంభమంట... అది పట్టుకుని రావాలని చెప్పారు. ఆ ఏర్పాట్లేవో చూడండి అన్నాడు. నాకు నసాశానికి అంటిందిగాని, ఏం చేస్తాం. తలమ్ముకున్న బతుకులు మనవి. ధృవల వద్దనుండి పూర్ణకుంభం ప్రతి అల్లాటప్పాగాడికి సమయం, సందర్భం లేకుండా తీసుకుపోగలమాని... ఎంత అపచారం?” తెగ వాపోయాడు.

వైకుంఠం గారు నవ్వి “వాడి మొహం! ఈ ఆలయ మర్యాదలు భ్రష్టుపట్టించాలని చూస్తాడా!! అబ్బబ్బ!! ఆ రోజులు ఎంత బాగుండేవని! విజయనగరం మహారాజు వారు పూర్ణకుంభ స్వాగతం అంకుని దండ ధరించి వరివేట్టం (శేషవస్త్రం) చుట్టుకుని ప్రదక్షిణ చేస్తూ రీవిగా నడుస్తుంటే... నా సామిరంగా ఎంత హుందా, ఎంత అద్భుతం... ఆ వైభోగం మరి రాదు” గత స్మృతుల బృందాభనంలో విహరించారు.

అడిగాడు ఉడయవర్లు.

“మా అన్నయ్యకు మీ ఆలయంలో పూర్ణకుంభంతో స్వాగతం అందుకోవాలని మహా కోరిగ్గా వుంది. కాస్త వాడి సరదా తీరుదురా!”

ఆ మాట వినటంతోనే ఉడయవర్లుకి చుక్కలు కనిపించాయి. నగలు, చీరలు కొనమని పోరే భార్యలుండటం సహజం. ఇటువంటి కోరిక తీర్చమన్న భార్య వుండదేమో.

“ఇదేమన్నా బజార్లో వస్తువనుకున్నావా! డబ్బు పడేసి పట్టుకురావడానికి” నిరసనగా అన్నాడు ఉడయవర్లు.

దాంతో కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకుని “మీరు నా కోరిక ఎప్పుడు తీర్చారు కనుక. రాకరాక నవమికి వస్తున్నాడు. వడ్డించేవాడు మనవాడే కదాన్న ధీమాతో కొండంత ఆశ పెట్టుకున్నాడు. అలాటివాడి హోదాకి తగ్గట్లుగా మీరు ఏర్పాట్లు చేయలేరా” నిష్ఠూరమాడింది సోమదేవమ్మ.

ఉడయవర్లుకి మరో తలపోటు మొదలు.

***

“ఇంతకీ దేవానందరావెవడండీ” ఇంట్లో చిరాకెత్తి వచ్చాడేమో. ఆలయంలో కూడా అదే చిరాకు ప్రదర్శించాడు ఉడయవర్లు.

“మరెవరు? మన ఎమ్మెల్యే మహాశయుడు. ఆయన తన నియోజకవర్గమంతటినీ వెంటేసుకుని వచ్చేట్లున్నాడు” అప్పలాచార్యులు విసుగ్గా చెప్పాడు.

అసలే కోవెల తెగ రద్దీగా వున్నది. స్పెషల్ టికెట్ల కొంటరులోపనిచేసే కోటిబాబు ఏదో ఆపద కబురొచ్చి పరిగెత్తాడు. అందువల్ల ఇటు టికెట్ల కొంటర్, అటు ప్రసాదాలు చేయించి అమ్మించటం మహా ఇబ్బందయిపోయింది అప్పలాచార్యులకి.

సరిగ్గా అదే సమయంలో పుట్టు కొప్పులశాల దగ్గర భక్తుడెవరికో జుత్తు గొరుగుతూ నెత్తురోడేలా డెక్కెశాట్ల క్షురకుడు. దాంతో మంటెత్తిపోయి... గగ్గోలు పెడుతూ ఆఫీసు దగ్గరకొచ్చాడు భక్తుడు.

అంతే అప్పలాచార్యులు రివ్యూమని పుట్టుకొప్పులశాల దగ్గరికి వెళ్ళి “నీకు మతీసుతీ వుందా లేదా! ఇలా గుళ్ళు డెక్కిపారేస్తే మంటెత్తిపోదా... మన ఆలయం పరువు తీస్తున్నాను. ఏమిటా విప్రవీగుడు” అని చెడా మడా చీవాట్లేశాడు.

అసలు గుట్టు మరేం కాదు - మంగలి గుండు గీస్తున్నప్పుడు పైనే ఒక బోర్డు వుంది. ‘ఇక్కడ మంగలికి డబ్బులీయనక్కర్లేదు’ అని చెబుతూ టికెట్ తీసింది కాక వేరేగా డబ్బులు ఎందుకివ్వాలంటూ అడ్డవాదన మొదలెట్టాట్ట ఆ భక్తశిఖామణి. పోనీ గుండు గొరిగాకయినా తగువు లేవదీశాడు కాదు. ఎలాగూ ఇది ఎఫ్ఎస్ బాపతేనని ఓ కార్నర్లో పెచ్చూడదీసి వదిలాడా మంగలి.

అదే సమయంలో ఎవరో సినిమా యూనిట్ వాళ్ళ తరపున ఎవడో వచ్చి నవమి ఉత్సవాలు చిత్రీకరించుకుని సినిమాలో సీన్లుగా తగిలించుకుంటామని, తమ శతచిత్ర దర్శకుడు గజేంద్ర గారికి ఘనంగా స్వాగతం పలికితే టైటిల్స్లో దేవాలయం వారి పేర్లన్నీ వేస్తామని అధికారం చెలాయిస్తున్నట్లు మాట్లాడాడు.

ఉడయవర్లుకి నోట మాట రాలేదు. ఆయన లక్షణం కనిపెట్టిన వైకుంఠంగారు - “ఎవడండీ ఆ జులపాల వెధవ. మర్యాదలిలా చేయాలని మనకు చెప్పటానికి వాడెవడని” అగ్గెత్తారు.

అదే సమయంలో పట్టాభి - ఇందాకా గగ్గొలెత్తిన భక్తుడికి ప్రథమ చికిత్స చేస్తూ కనిపించడంతో “ఏం పట్టాభి! ఇదివరకెన్నడయినా మంగలి రావుడి కత్తి రుచి చూశావేంటి? వాడిమీద అంతలా వెర్రెత్తిపోతున్నావు?” అడిగాడు అప్పలాచార్యులు.

“అయినా వాడికిదేం పోయేకాలం.. డబ్బులు వడకటం నేర్పాడు” మండిపోతున్నాడు పట్టాభి.

“నువ్వు మండితే మాకు భయం. పొగుప్పొంగలి లోకి పోవునక్కడ మాడగొడ్డావోనని...” నవ్వుతూ అన్నారు వైకుంఠంగారు.

“అబ్బే దేనిదారి దానిదే. గగ్గోలు చూసి పరిగెత్తుకొచ్చానంతే” అని పోటుశాలలోకి వెళ్ళిపోయాడు పట్టాభి.

ఇ.ఓ. ఉడయవర్లుకిదంతా అగమ్యగోచరంగా అనిపిస్తోంది. ఏ అపశృతి దొర్లినా అందరికీ మాటే!

“రేపు ఒక్కరోజు కళ్ళు మూసుకుంటే ఎల్లుండే శ్రీరామనవమి. ఇవాళిదాకా ఏ ఒక్కరూ దిగలేదు. అందరూ కట్టకట్టుకుని దిగబడేలా వున్నారు” మొహంలో ఆందోళన కొట్టొచ్చినట్టుగా కనిపిస్తోంది.

“మీరలా కళ్ళు మూసుకోండి. మీకెందుకండీ బెంగ. మన స్థానాచార్యులు లేరా! అర్చకస్వాములు లేరా” గుండె దిటవునిచ్చే మాటన్నాడు అప్పలాచార్యులు.

ఇంటికెళ్ళినా అదే బెంగ... మరో తలనొప్పి భార్య సోమదేవమ్మ కోర్కె. తన అన్నగార్ని ఘన సత్కారాలు తప్పని సరంట్లా...

జుత్తు పీక్కోవటమొక్కటే తరువాయి. ఆ రాత్రి కునుకులేదు ఉడయవర్లుకి.

***

ముందురోజు రాత్రికే చాలా మంది యాత్రికులు చేరటం వల్ల తెలతెలవారుతూనే దైవ దర్శనానికి భక్తులు బారులు తీరారు.

కలెక్టరు గారు ఉదయాన్నే వచ్చేస్తున్నారని కబురు మోసుకొచ్చాడు అప్పలాచార్యులు. దాంతో వైదిక సిబ్బందంతా సిద్ధమైంది.

రాత్రి బేడా మీంచి ఎక్కి చూసి “అయ్యా! ఇ.వో. గారూ కలెక్టర్ గారి కారొచ్చేస్తూండండి” అని మరింత హడావుడి చేశాడు మంగలి రావుడు.

ఉడయవర్లు

కంగారపడుతూ - “అయ్యా గోవిందాచార్యులు గారూ.. మీరు పూర్ణకుంభంతో రెడీ అవండి. ఏమోయ్ పట్టాభి...! నువ్విక్కడ గోళ్ళు గిల్లుకోకపోతే పోటుశాలలో పనిచూడొచ్చు కదా! రత్నాలూ నువ్వెళ్ళి కాళ్ళు కడుక్కోవడాన్ని బిందెతో నీళ్ళు పట్టుకొచ్చి మెట్లదగ్గర పెట్టిరా” అన్నారు.

అందరూ చూస్తుండగానే కారొచ్చి ఆగింది.

అందులోంచి ఓ భారీకాయం .. నల్లతుమ్మ మొద్దులా ... బాసపొట్టతో దిగాడు.

కలెక్టర్ కాదండీ బాబూ! మహాభక్తుడు వీరయ్య శెట్టి! ఇంక పొంగళ్ళంటూ చంపేస్తాడండీ బాబూ” అని ఒక్కసారి బరువుగా నిట్టుర్పాడు చిన్నఅర్చకుడు వసుంధరాచార్యులు.

మరో అర్థగంట ఉత్కంఠ. అనంతరం కలెక్టర్ దిగారు. మెట్లదగ్గరకు రాగానే సిబ్బందంతా సలాములు సమర్పించారు.

కలెక్టర్ ముకుల్ గార్ గార్ని హిందీ, ఇంగ్లీషు ముక్కలు తప్ప తెలుగు రాదాయె. ఆ అవస్థ గమనించి పక్కనున్న అనువాదకుడు ఇక్కడి సంప్రదాయాలను వివరించమని అడుగుతున్నట్లుగా ఇ.ఓను కదిపాడు.

ఉడయవర్లు గొంతు విప్పేందుకు సిద్ధమౌతుంటే ఆగమంటూ సైగచేసి తను ఉపక్రమించారు వైకుంఠంగారు. పెరుమాళ్ళు పూనారేమోగాని పాత బి.ఎ. టాలెంటంతా ఒలకబోశారు వైకుంఠంగారు. ఆయన

బావగారు! ఇది నాగార్జున సిమెంట్తో కట్టిన ఇల్లు కనుక బతికిపోయాను. లేకపోతే ఈ కుర్రాళ్ళ క్రికెట్ బాల్ దెబ్బలకి ఇల్లు ఎప్పడో కూలిపోను

అనర్థానికి నోరెళ్ళబెట్టారంతా.

ప్రధాన ద్వారం దగ్గరున్న గోవిందాచార్యులు పూర్ణకుంభంతో ఎదురొచ్చి ధ్వజస్తంభం దాకా తీసుకెళ్ళాక అక్కడ పూర్ణకుంభం తాకమని సైగ చేశారు. పిదప ఓ పూలమాలతో అలంకరించి, వరివేట్లం తలకు చుట్టి బాజాభజంత్రీలతో ... శ్రీసూక్త పురుష సూక్తాలు చదువుతూ ముందుకు సాగారు పండితులు.

సన్నిధి చుట్టూ ప్రదక్షిణల అనంతరం గర్భగుడి లోకి తీసుకెళ్ళారు. పూజలన్నీ అయ్యాక, కలెక్టర్ గారిని కూర్చోబెట్టి ప్రసాదాదులు ఇచ్చారు. ఆలయ వివరాలన్నీ అడిగి తెలుసుకుని సంతృప్తిచెందాడు కలెక్టర్. ఆయన కుషాముస్తగా వుండటం చూసి ఉడయవర్లు కావలసిన సౌకర్యాలు ఏకరువు పెట్టాడు. భక్తుల నివాసానికి గెస్ట్ హౌస్ లు, కల్యాణ మండపం శాంక్షన్ చేస్తూ, ప్రపోజల్స్ వెంటనే పంపమని చెప్పాడు కలెక్టర్.

కలెక్టర్ ఇలా కదిలారో లేదో “ఎస్పీ రెడీ. సంత తోట దగ్గరున్నారు” తోటమాలి పరుగెత్తుకొచ్చి చెప్పాడు.

“అబ్బ! కలెక్టర్ గారితోపాటే వస్తే.. ఇద్దరికీ స్వాగతం పలికేద్దం కదా!” అన్నారు వైకుంఠం గారు.

“ఆయనతో కలిసొస్తే ఈయన గారి స్పెషాలిటీ ఏమిటి?” వ్యంగ్యం ఒలికించాడు అప్పలాచార్యులు.

“ఆయన సరదా ఎందుక్కాదనాలి. కానీండి” ఉడయవర్లు సర్దుకున్నాడు.

ఎస్పీ గారిని దగ్గరుండి ఆలయానికి తీసుకురమ్మని అప్పలాచార్యులుని పంపాడు ఉడయవర్లు.

సింహద్వారం దగ్గరకు రాగానే మేళతాళాలు మారుమ్రోగాయి. పూర్ణకుంభం స్వాగతం. వరివేట్లం చుట్టడం. ముమ్మారు ప్రదక్షిణ... గర్భగుడిలో పూజలు. వీటితో తెగ పొంగిపోయాడు ఎస్పీ ఆశీర్వాద్.

పోలీసు బందోబస్తు గురించి అడిగాడు ఆశీర్వాద్. సరిపోతుందని చెప్పాడు ఇ.ఓ. ఉడయవర్లు.

ఎస్పీ మెట్లు దిగి వెళ్ళాక ఒకాయన వచ్చి “నేను ఎస్పీ గారి పర్సనల్ ను. నాకు దద్దోజనమంటే మహా ప్రీతి. అర్జంటుగా మరో ప్యాకెట్టివ్వండి” అని నానా తొందరచేసి కాకిలా పట్టుకెళ్ళిపోయాడు.

అదే సమయంలో పట్టాభి చెమట్లు కక్కుకుంటూ వైకుంఠం గారికి ఎదురుపట్టాడు. స్వామికి నైవేద్యం పెట్టడానికి ఇత్తడి గుండీగను కదిలించలేక నానాఅవస్థలు పడ్తున్నట్లు గ్రహించిన వైకుంఠం గారు “ఎమోయ్! నీకూ, అసిస్టెంట్ కూ తగవులుగాని ముదిరాయా! సాయంకోసం పిలవటం మానేశావు. నీకు పుణ్యం వుంటుందిగాని, ఈ ఒక్కరోజు మీరిద్దరూ కుక్కల్లా కాట్లాడుకోకుండా కార్యం కానీండ్యా!” అని చీవాట్లు పెట్టారొద్దరికీ.

ఈలోగా లక్ష్మీసన్నిధిలో కూచున్న వైకుంఠం గారి దగ్గరకు వచ్చిన గోవిందాచార్యులు “అయ్యా ముహూర్తం మించిపోకుండా ధృవుల వద్ద పెట్టద్దామా!” సంశయిస్తూ అడిగాడు.

“అనుమానం ఎందుకు? అలాగే కానీ గోవిందం”

“స్పష్టంగా చెప్పండి స్వామీ! ఓసారి పూర్ణకుంభంను ధృవుల వద్ద వుంచేసిన తరువాత ఉత్సవాలు

ముగిసేదాకా మరి కదపటానికి వీలేదు కదా” నలిబిలిపడ్డాడు గోవిందాచార్యులు.

“ఎవరోస్తారో రానీండి... నే చూసుకుంటాను” అభయమిచ్చారు వైకుంఠం గారు.

గుండెమీద చేయి వేసుకుని వెళ్ళిపోయాడు గోవిందాచార్యులు.

ఒకవైపు శ్రీరాముని కల్యాణ మహోత్సవ ఆరంభానికి నాందిగా భాగవతోత్తముల వ్యాఖ్యానం వినిపిస్తూంది.

అంతలోనే ఉడయవర్లు హడావిడిగా వచ్చి “ఎమ్మెల్యే దేవానందరావు పి.పిని పంపాడు. పూర్ణకుంభంతో రమ్మని. ఆ గోవిందాచార్యులుగారేరండి” అన్నాడు చేతి రుమాలుతో చెమట్లు అద్దుకుంటూ.

వైకుంఠం గారు ఇ.ఓ. గారికి మెల్లగా ఉన్న విషయం చెప్పారు.

“కొంప ముంచారండీ! ఇప్పుడు దారిదే” దిగాలు పడ్డాడు ఉడయవర్లు.

“మీకెందుకండీ గాబరా! నేనో రస్సా వేస్తాగా... ఇదిగో ఆ వసుంధరాచార్యులును రమ్మనండి. నేనో నిముషంలో పాశుపతాస్త్రం సంధిస్తాను. దీంతో మనలో ఏ ఒక్కరికీ మాటరాదు” అని చేపాటి కర్రతో

అసలే రాజకీయ నాయకులు కదా! అందుకే ధర్మరాజంతటివాడు అబద్ధమాడిన చందంగా ఆపద సమయంలో తప్పలేదు కాబట్టే నేను రోజూ ఇంటి దగ్గరుంచి మంచి తీర్థంకని తెచ్చుకునే రాగి కలశాలను అలంకరించి, పూర్ణకుంభమనిపించాను. కార్యక్రమం ఎటువంటి ధోకా లేకుండా నడిపించేశాను. మన పెరుమాళ్ళ దగ్గరుంచి అసలు పూర్ణకుంభం కదల్చలేదన్న విషయం లోగుట్టుగానే వుంది

స్వామి సన్నిధిలోకి నడిచారు వైకుంఠం గారు. ఇదంతా గజబిజిగానే వుంది ఉడయవర్లుకి.

ఓ పది నిముషాల్లో వసుంధరాచార్యులు చేతిలో తను తెచ్చినదాన్ని వుంచారు వైకుంఠం గారు.

“ఇదా!” నోరెళ్ళబెట్టాడు ఉడయవర్లు.

“ఔను ఇదే అది... మీరలా చూస్తుండండి. ఏమయ్యా! చేయాల్సింది నువ్వే! గోవిందం ఉత్సవాల దగ్గర కల్యాణం జరిపిస్తున్నాడు. నువ్వే కథ నడిపించాలి. పద... పద” ధైర్యంగా భుజం తట్టారు వైకుంఠం గారు.

ఉడయవర్లుకి అగమ్యం వీడలేదు.

“ఊఁ వాయింఛండయ్యా మంత్రులూ” (మంగళ్యను ఆలయాల్లో మంత్రులనటం పరిపాటి) కేకేశాడు అప్పలాచార్యులు.

సన్నాయి మేళం నోరు బార్లా తెరిచింది.

ఎమ్మెల్యే దైవానందరావు చేత కుంభం తాకించి, దండ వేయించి చుట్టారా ప్రదక్షిణం తిప్పారు. పూజా దికాలు ఎప్పటిలాగే... ఎమ్మెల్యే వెనుక జనం ప్రసాదాలు లాగించడంలో వెనకబడలేదు. హుండిలో వేసింది హుకేశ్కే.

దైవానందరావు అలా వెళ్ళాడో లేదో...

“అయ్యా! ఉన్న గేదె ఈనసింది. అదేనండీ ఎం.పి. దిగాడు. ఆలయం అవతల నిలుచుని ఇరవై నిముషా

లయిందట. తన రాకను ఎవరూ గమనించలేదంటూ ఒకటే రుసరుసలాడున్నాడు. తనకంటే ముందర ఎమ్మెల్యేకి స్వాగతాలాని ఆగ్రహంగా అన్నాడు. వీళ్ళిద్దరిది చెరో పార్టీ కావటం కాదుగాని మనం ఛస్తున్నాం” గుమాస్తా అప్పలాచార్యులు లోపాయకారీ భోగట్లా మోసుకువచ్చాడు.

“రెడ్డొచ్చే మొదలెట్టి.. తప్పతుందా! పంక్తిలో పరపక్షం పనికిరాదుగా... పూర్ణకుంభ స్వాగతాలేగా.. పలికేద్దాం” నవ్వుతూ అన్నారు స్థానాచార్యులు వైకుంఠం గారు.

వసుంధరాచార్యులు తన కర్తవ్యం అక్షరాలా పాటిచాడు.

సింహద్వారం దగ్గరకు వచ్చిన ఎం.పి. బసవన్న మొహం చూస్తే కళతప్పినట్లుగా అనిపించింది వైకుంఠం గారికి.

“మీ గురించి కళ్ళు కాయలుకాచేలా చూస్తున్నాం” అని తనదైన శైలిలో వినయం ఒలకబోశారు వైకుంఠం గారు. ఎం.పి. బసవన్నకు కూడా స్వాగతాలు అందరికీ ఎలా జరిగాయో ఆ ‘పద్ధతి’లోనే జరిగాయి.

“కాసేపు కల్యాణ మంటపంలో కూచోండి. కల్యాణం తిలకించి వెళ్ళురుగాని” వినయం బాణీ మార్చలేదు వైకుంఠం గారు.

కొంతసేపు గడిపి వెళ్ళిపోయారు బసవన్న, అతని అనుయాయులు.

“ఈ చివరి నిముషంలోగాని మరెవరూ దిగబడరు గదా!” ఇంకా బెంగ వెంటాడుతూనే వున్నది ఉడయవర్లుని.

“ఎంతమంది రానీండి. నే చూసుకుంటాను” భరోసా ఇచ్చారు వైకుంఠం గారు.

కల్యాణం తంతు పూర్తయ్యేదాకా ఆగి, ఇక ఉగ్గబెట్టుకోలేక అడిగేశాడు ఉడయవర్లు.

“మీ సందేహానికి అర్థం లేకపోలేదు. కలెక్టరు, ఎస్పీ వెళ్ళిపోయాక పెరుమాళ్ళ దగ్గరుంచిన పూర్ణకుంభం ఎలా కదిపారా అని. నిజమే ఉత్సవం మొదలైనాక ధృవుల దగ్గరుంచి కదపకూడదు గాని, వచ్చిన వారికి స్వాగతాలు పలకకపోతే ఊరుకుంటారా! అసలే రాజకీయ నాయకులు కదా! అందుకే ధర్మరాజంతటివాడు అబద్ధమాడిన చందంగా ఆపద సమయంలో తప్పలేదు కాబట్టే నేను రోజూ ఇంటి దగ్గరుంచి మంచి తీర్థంకని తెచ్చుకునే రాగి కలశాలను అలంకరించి, పూర్ణకుంభమనిపించాను. కార్యక్రమం ఎటువంటి ధోకా లేకుండా నడిపించేశాను. మన పెరుమాళ్ళ దగ్గరుంచి అసలు పూర్ణకుంభం కదల్చలేదన్న విషయం లోగుట్టుగానే వుంది” అన్నారు నవ్వుతూ.

“లోగుట్టు పెరుమాళ్ళకెరుక” తనూ నవ్వేశాడు అప్పలాచార్యులు.

ఉడయవర్లు సంతృప్తితో ఇల్లు చేరాడు.

భార్య సోమదేవమ్మ మొహం మాడిపోయి వున్నది. ఉడయవర్లు మాట్లాడబోయాడు.

“హూఁ! నాతో మాట్లాడద్దు. మా అన్నయ్య మీకోసం పడిగాపులు పడి మీరు పట్టించుకోలేదని వెర్రెత్తిపోయి రైలెక్కేశాడు” అంది.

“రక్షించాడు” అనుకున్నాడు ఉడయవర్లు హాయిగా ఊపిరి పీలుస్తూ.

